

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel, 5 september 2019, strafzaken

Vonnis

Vakantiekamer 3

Op tegenspraak t.a.v. 1^e en 2de beklaagden, zijnde A. H. A.. & Q. A. H.
Bij verstek t.a.v. 3de beklaagde, zijnde S. S. M.

Datum van uitspraak
Buitengewone zitting
5 september 2019

Dossiernaam
A. H. A.

Notitienummer parket
BR.55. LL.95612/18

rolnr. **19N000337**

Ref. Griffie: 25 -
OR: A. 0131/2018 PK: D. K.

INZAKE VAN:

De heer procureur des Konings bij het parket te Halle-Vilvoorde, in naam van zijn ambt

TEGEN:

1) A. H. A.

alias A. A.;

alias H. A. A.;

alias H. A.;

, geboren te (...) (Irak) op (...), zonder vaste woon- of verblijfplaats in België, die zich uitdrukt in het Sorani, van Iraakse nationaliteit

thans aangehouden in de gevangenis te Sint-Gillis,

beklaagde

die verscheen in persoon en werd bijgestaan door mr. T. S. loco mr. V. D. B. S., advocaat

2) Q. A. H.,

(...)

, geboren te (...) (Irak) op (...), zonder vaste woon- of verblijfplaats in België, die zich uitdrukt in het Sorani, van Iraakse nationaliteit,

thans aangehouden in de gevangenis te Sint-Gillis,

beklaagde

die verscheen in persoon en werd bijgestaan door mr. C. E., advocaat

3) S. S. M.,

alias S. S. M.;

geboren te (...) op (...), zonder vaste woon- of verblijfplaats in België, verblijvende te Italië, (...)
van Iraanse nationaliteit,

beklaagde

verstekdoende

1. TENLASTELEGGING

A. poging afpersing in vredestijd met verzwarende omstandigheden

gepoogd te hebben de hierna vermelde misdaad te plegen, waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist,

(art. 51, 52 en 80 lid 3 Sw)

met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhield of teweegbracht, te hebben afgeperst,

(art. 468, 470 en 483 Sw)

met de omstandigheid dat wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat de schuldige heeft doen geloven dat hij gewapend was,

(art. 472 lid 1 en 3, en 482 Sw)

in het gerechtelijk arrondissement Brussel,

op 18 september 2018,

door **Q. A. H.**,

ten nadele van **A. A.**, geboren te (...) (Iran) op (...),

alias **A., A.**, geboren te (...) (Iran) op (...),

namelijk, gepoogd te hebben om een gsm af te persen door middel van gebruik van een 'cutter' (breekmes).

B. Mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

(art. 77 quater, 2° wet van 15.12. 1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang,

(art. 77 quater, 3° wet van 15.12. 1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht,

(art. 77 quater, 4° wet van 15. 12. 1980)

in het gerechtelijk arrondissement Brussel, en, op grond van de artikelen 10 ter en 12 VT.Sv., in Duitsland.

tussen 10 september 2018 en 13 september 2018,

door **A. H. A.** en **Q. A. H.**,

ten nadele van ten nadele van **A. A.**, geboren te (...) (Iran) op (...),

alias **A. A.**, geboren te (...) (Iran) op (...),

ten nadele van **K. J.**, geboren te (...) (Iran) op (...),

alias **K. J.**, geboren te (...) op (...),

alias **K. J. O**, geboren te (...),

alias **K. J.**, geboren te (...) op (...),

alias **K. J.**, geboren te (...) op (...),

namelijk, tegen betaling van het afgesproken bedrag ad 3.000 euro per persoon, twee personen in illegaal verblijf in een vrachtwagen te hebben verborgen en zo naar Duitsland te hebben gesmokkeld.

C. Mensensmokkel – vermogensvoordeel

zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

in het gerechtelijk arrondissement Brussel, en, op grond van de artikelen 10 ter en 12 VT.Sv., in Italië en Frankrijk

tussen 1 maart 2017 en 10 september 2018,

door **S. S. M.**,

ten nadele van **K. J.**, geboren te (...) (Iran) op (...),

(...)

namelijk, tegen betaling van een totaalbedrag ad 32.000 euro, **K. J.** van Milaan (Italië), via Parijs (Frankrijk), naar België te hebben gesmokkeld,

D. Vrij verkrijgbare wapens - dragen zonder wettige reden

een vrij verkrijgbaar wapen, te hebben gedragen zonder daartoe een wettige reden te kunnen aantonen,

(artikelen 1, 2, 3, 9, 23, 24, 25, 26, 29, 46, 47, 48 en 49 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens)

in het gerechtelijk arrondissement Brussel op 18 september 2018,

door **Q. A. H.**,

namelijk een cutter/breekmes, dat niet als wapen is ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk is dat hij het droeg, vervoerde en gebruikte om andere personen te bedreigen en lichamelijk letsel toe te brengen.

E. Illegaal verblijf

Zonder de vereiste toelating of machtiging in het Rijk er verbleven te hebben of er zich gevestigd te hebben als vreemdeling,

(Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 6, 9, 14, 75 al. 1, 80, 81 en 95 van de wet van 15 december 1980)

1.

in het gerechtelijk arrondissement Brussel, en bij samenhang elders in het Rijk,

van 10 september 2018 tot 21 november 2018.

door **Q. A. H.**.

2.

in het gerechtelijk arrondissement Brussel, en bij samenhang elders in het Rijk,

van 10 september 2018 tot 9 januari 2019,

door **A. H. A.**.

2. DE PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de beschikking van de raadkamer van 11 juli 2019, waarbij beklaagden werden verwezen naar deze correctionele kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, conform de vordering van het openbaar ministerie en na aannahme van de verzachtende omstandigheden.

Beklaagden werden op verzoek van de Procureur des Konings gedagvaard op 5 augustus 2019 om te verschijnen op de openbare terechtzitting van de Vakantiekamer (V3) op 23 augustus 2019,

datum waarop de zaak tegensprekelijk ten aanzien van eerste en tweede beklaagde, bij verstek ten opzichte van derde beklaagde, werd behandeld en in beraad genomen, en waarbij de rechtbank heeft gehoord:

- Mw D. K., substituut procureur des Konings, in haar vordering;
- Mr. T. S. loco mr. V. D. B. S., advocaat, in haar middelen en verdediging, voor eerste beklaagde;
- Mr. C. E., advocaat, in zijn middelen en verdediging, voor tweede beklaagde;

De aanwezige beklaagden kregen de gelegenheid om als laatste het woord te nemen.

Derde beklaagde, hoewel rechtsgeldig gedagvaard, verschijnt niet, noch iemand voor hem.

3. FEITEN EN ELEMENTEN VAN HET STRAFDOSSIER

1.

Op 19/09/2018 dienen twee personen K. J. en A. A. klacht in tegen de naar hun zeggen in België verblijvende en werkende smokkelaars bij de lokale politie van Brussel-Hoofdstad.

2.

De heren K. J. en A. A. leggen gelijklopende verklaringen af.

Zij verklaren tijdens hun verhoor dat:

Zij onafhankelijk van elkaar naar België zijn gekomen waar ze elkaar ontmoet hebben in het Brusselse Maximiliaanpark. Beiden hebben enkele dagen/nachten samen doorgebracht in het opvangcentrum voor transmigranten in Haren.

Na enkele dagen worden zij beiden aangesproken door twee personen, eerste en tweede beklaagde, terwijl zij op een bankje in het Brusselse Maximiliaanpark zaten, tegenover de diensten van Dienst Vreemdelingenzaken.

Na onderhandelingen en enkele afspraken wordt er een prijs van 3000 euro per persoon afgesproken tussen de heren K. J. en A. A. en de eerste en tweede beklaagde voor de smokkel vanuit Brussel naar het Verenigd Koninkrijk.

Op 11/09/2018 wordt er vervolgens afgesproken in het Maximiliaanpark waarna de eerste en tweede beklaagde en de heren K. J. en A. A. samen vertrekken richting IJzerplein waar het viertal de tram neemt tot het Sint-Elisabethpark. Daar blijft het viertal geruime tijd rondhangen tot in de vooravond waarna deze de tram 19 nemen tot de voorlaatste halte (ter hoogte van spoorwegstation Groot-Bijgaeden). Van daaruit gaat het te voet richting parking van Groot-Bijgaerden.

In de loop van de nacht laten de eerste en tweede beklaagde de heren K. J. en A. A. in een geparkeerde vrachtwagen plaats nemen. De smokkelaars sluiten de vrachtwagen en verlaten de plaats.

Een 24 uur later stellen de heren K. J. en A. A. vast dat ze in een vrachtwagen zitten welke in de tegenovergestelde richting rijdt (en ondertussen al in Duitsland zit). Wanneer de bestuurder zijn verplichte rust neemt, kunnen de heren K. J. en A. A. zijn aandacht trekken waarna de bestuurder hen laat uitstappen. De heren K. J. en A. A. keren op eigen kracht terug naar België en slagen er in eerste instantie niet meer in om contact te leggen met eerste en tweede beklaagde. Na enkele dagen en onder het voorwendsel dat er nog andere vertrekkende kandidaten zijn, wordt er opnieuw afgesproken in het Maximiliaanpark.

In het Maximiliaanpark komen de heren K. J. en A. A. samen met eerste en tweede beklaagden. Eerstgenoemden filmen de ontmoeting met eerste en tweede beklaagde. Eerste en tweede beklaagde stellen voor om de vertrekkandidaten nu in een goede vrachtwagen te laten plaats nemen. De heer K. J. wenst hier niet op in te gaan en vraagt zijn reeds betaalde geldsom terug. Eerste en tweede beklaagde stemmen hiermee in doch het geld dient gehaald te worden op hun verblijfplaats.

De heren K. J. en A. A. verklaren, wat later bevestigd wordt door de telefonie, dat zij zich hierop verplaatsten naar het L28-park gelegen op de grens van 1080 en 1020 Brussel. De heren K. J. en A. A. verklaren dat zij vervolgens werden bedreigd met een mes en dat zij slagen zouden gekregen hebben. Hierop beslisten de heren K. J. en A. A. van deze feiten om klacht in te dienen.

3.

De politiediensten konden op basis van het ter beschikking gestelde beeld- en fotomateriaal eerste en tweede beklaagde identificeren.

4.

Een telefonie-onderzoek wordt bevolen. Op basis van het reeds gevoerde telefonieonderzoek kunnen de politiediensten vaststellen dat de eerste en tweede beklaagden gebruik maken van diverse GSM-toestellen en oproepnummers. Er worden zowel binnen- als buitenlandse oproepnummers gebruikt. Beklaagde Q. A. H. heeft een Brits en Duits oproepnummer. De onderzoekers stellen vast dat de GSM van eerste en tweede beklaagden regelmatig gecapteerd worden onder de diverse zendmasten van de parking van Groot-Bijgaarden (E40) en de toegangswegen.

Op basis van het onderzoek leiden de onderzoekers af dat eerste beklaagde A. H. A. de gebruiker is van het oproepnummer (...) gekoppeld aan de GSM met imei (...). Tweede beklaagde Q. A. H. – (...) – is de gebruiker van de GSM met imei (...), en gebruikt de oproepnummers (...), (...) en (...).

5.

Een telefoontap wordt uitgevoerd op het IMEI-nummer (...) welke gelinkt kan worden aan Q. A. H.. Blijkt dat hij op dat ogenblik naar Nederland zou zijn getrokken, zodat deze maatregel niets oplevert.

Ook het nummer gelinkt aan A. H. A. wordt getapt. Er wordt één gesprek tussen A. H. A. en een zekere A. M. T. weerhouden als relevant.

6.

Tweede beklaagde, de heer Q. A. H. wordt verhoord. Hij betwist het feit dat hij de heren K. J. en A.

A. heeft bedreigd. Hij erkent wel dat hij hen geld afhandig heeft gemaakt, 700 EUR, waarvan hij 500 EUR zou hebben teruggegeven. De 200 EUR zou hij hebben gehouden en met dat geld is hij naar Nederland gereisd. Hij wist dat de kant waarop hij de heren K. J. en A. A. op de vrachtwagen heeft gezet de verkeerde kant was. Aan de juiste kant durft hij niet komen, dit zou in handen zijn van mensen uit Soedan. Hij heeft deze feiten gepleegd omdat hij geld nodig had, hij verklaart dat hij geen mensensmokkelaar is.

7.

Eerste beklagde, de heer A. H. A., wordt verhoord op 9 januari 2019. Hij is niet echt meewerkend en reageert vaag op de vragen.

8.

Bij zijn herverhoor legt de heer K. J. een omstandige verklaring af betreffende zijn eerdere pogingen om illegaal het Verenigd Koninkrijk binnen te komen. Tijdens dit verhoor legt de heer K. J. een verklaring af lastens een in Italië verblijvende smokkelaar. Een aantal elementen worden door K. J. bijgebracht waaronder verschillende foto's en chatberichten (met bijhorende oproepnummers). Via deze smokkelaar zou hij tot drie verschillende smokkelpogingen ondernomen hebben. De heer K. J. verklaart dat hij tot 8000 euro per persoon moest betalen voor drie smokkelpogingen. Dit zou betekenen dat dat hij voor zijn gezin 32000 euro diende te betalen.

Voor de eerste smokkelpoging werden er door de smokkelaars valse visa aangebracht in de authentieke paspoorten van K. J. en diens gezinsleden. De smokkelpoging strandde op de luchthaven in Oostenrijk. De Oostenrijkse politie/autoriteiten zouden de valse visa uit de authentieke paspoorten zouden hebben verwijderd.

Voor de tweede smokkelpoging werden K. J. en zijn gezin in het bezit gesteld van Bulgaarse paspoorten/identiteitskaarten op naam van andere personen doch waarin hun foto op de identiteitspagina werd ingewerkt. De smokkelpoging mislukte ingevolge het te laat toekomen voor de op die naam geboekte vlucht. Deze paspoorten zouden zijn vernietigd door de heer K. J. op vraag van de mensensmokkelaars.

Voor de derde smokkelpoging werd gebruik gemaakt van Roemeense documenten waarvan hij niet over fotomateriaal beschikt. De smokkelpoging mislukte op de luchthaven van Milaan alwaar de paspoorten in beslag zouden zijn genomen.

Na deze derde smokkelpoging keert de echtgenote van de heer K. J. met hun twee kinderen terug naar Iran. De heer K. J. reist nadien door naar België met behulp van zijn Italiaanse smokkelaar met de bedoeling om vanuit België een nieuwe poging te ondernemen om alsnog in het Verenigd Koninkrijk te geraken.

De heer K. J. verklaart eveneens in bezit te zijn van een foto van het identiteitsdocument van zijn Italiaanse smokkelaar. Verder zouden in de chatberichten foto's aanwezig zijn van de krediet- of betaalkaarten waarop de betalingen voor de smokkel pogingen moeten gebeuren. De heer K. J. verwijst tijdens zijn verhoor eveneens naar verschillende audio en chatberichten op zijn GSM welke in verband gebracht kunnen worden met de drie smokkelpogingen via de Italiaanse smokkelaar.

De telefoon van de heer K. J. wordt uitgelezen.

Uit nazicht door de politiediensten in de beschikbare politionele informatiedatabanken blijkt dat de heer K. J. met zijn gezin op 27 april 2017 op de luchthaven van Wenen (Oostenrijk) werd staande gehouden. Het gezin maakt gebruik van hun Iraanse paspoorten voorzien van valse/vervalst visa voor het Verenigd Koninkrijk. Op 6 januari 2018 werd het gezin op de luchthaven van Bergamo (Italië) tegengehouden. Zij gebruikten vervalste Roemeense documenten.

Op basis van de foto's kon de politie de vermoedelijke Italiaanse smokkelaar identificeren als S. S. M., derde beklaagde. Ook de bankkaarten waarvan de heer K. J. foto's heeft genomen kunnen gelinkt worden aan laatstgenoemde. Uit telefoniegegevens blijkt de heer S. S. M. in Italië de houder/gebruiker te zijn van het geregistreerde oproepnummer (...).

9.

Een deskundige wordt aangesteld om te oordelen of er sprake is van een geestesstoornis in hoofde van de heer A. H. A.. De deskundige stelt dat de heer A. H. A. niet aan een geestesstoornis lijdt.

4. BEOORDELING

10.

Tweede beklaagde wordt vervolgd voor 4 tenlasteleggingen: poging afpersing, mensensmokkel, dragen van een wapen zonder wettige reden, en illegaal verblijf.

Eerste beklaagde wordt vervolgd voor mensensmokkel en illegaal verblijf.

De derde beklaagde S. S. M. wordt vervolgd voor mensensmokkel.

4. 1. Tenlastelegging A: poging tot afpersing

11.

In het dossier zitten enkel de verklaring van betrokkenen. Uit het dossier blijkt dat er tussen de slachtoffers en de eerste en tweede beklaagden een ruzie ontstond. De omstandigheden zijn echter niet volledig gekend.

Er zijn onvoldoende elementen om deze tenlastelegging te kunnen weerhouden.

4. 2. tenlastelegging B: mensensmokkel door eerste en tweede beklaagde

12.

Beklaagde Q. A. H. verzoekt de herkwalficatie van deze tenlastelegging naar oplichting.

13.

De materie wordt geregeld door de artikelen 77 tot 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

In artikel 77bis worden het misdrijf 'mensensmokkel' en de beteugeling ervan gedefinieerd.

Mensensmokkel wordt als volgt omschreven: "Het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft (...) met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel

De materiële constitutieve bestanddelen zijn: het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, om de binnenkomst, de doortocht of het verblijf mogelijk te maken. Beklaagde beweert dat hij de heren K. J. en A. A. bewust op een verkeerde vrachtwagen plaatste. De materiële bestanddelen zijn héél ruim geformuleerd. Er is wel degelijk een doortocht van de heren K. J. en A. A., ook al kwamen ze toe in Duitsland en niet in het Verenigd Koninkrijk. De materiële bestanddelen zijn bewezen in hoofde van eerste en tweede beklaagden. Het moreel element betreft "met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel".

14.

Over het moreel element bestaat er weinig discussie, enkel het bedrag, de slachtoffers beweren EUR te hebben gegeven, tweede beklaagde Q. A. H. 700 EUR, waarvan hij 500 EUR zou teruggeven hebben. Tweede beklaagde heeft een vermogensvoordeel verkregen. Het is niet duidelijk hoeveel de slachtoffers daadwerkelijk hebben betaald. Het misdrijf dient te worden heromschreven.

Tweede beklaagde Q. A. H. erkent dat hij de voormelde heren op de vrachtwagen heeft gestopt en dat hij hiervoor geld kreeg. De materiële en morele bestanddelen zijn dan ook bewezen.

Ook eerste beklaagde A. H. A. werd door de heren K. J. en A. A. aangeduid als één van de smokkelaars. Uit de fotoreportage opgemaakt op basis van beelden gemaakt door de slachtoffers en de politionele databank konden zowel eerste als tweede beklaagde geïdentificeerd worden. Eerste beklaagde was aanwezig en heeft geholpen, dat blijkt ook uit het verhoor van tweede beklaagde Q. A. H.. In de gesprekken komt naar voren dat "zij" hun geld zouden teruggeven, wat erop neerkomt dat eerste beklaagde ook geld heeft gekregen. De materiële en morele bestanddelen zijn dan ook bewezen.

15.

Het openbaar ministerie houdt voor dat het misdrijf werd gepleegd met een aantal verzwarende omstandigheden.

De verzwarende omstandigheid als in artikel 77 quater 2° wordt weerhouden. Eerste en tweede beklaagden hebben misbruik gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid. De slachtoffers waren illegaal in het land, en waren wanhopig om naar het Verenigd Koninkrijk te geraken. Eerste en tweede beklaagden hebben ten volle geprofiteerd van de situatie van de slachtoffers.

De slachtoffers werden op de parking langs de autosnelweg in de laadruimte van een vrachtwagen geplaatst, zonder medeweten van de vrachtwagenchauffeur. Het is duidelijk dat dergelijk transport

niet van gevaar ontbloot is, aangezien de illegalen tussen de lading zitten en -deze ingeval van noodstop of een verkeersongeval kan verschuiven. De verzwarende omstandigheid als in art. 77 quater, 4° van de wet van 15 december 1980 kan worden weerhouden.

De verzwarende omstandigheid in artikel 77 quater 3 ° wet van 15 december 1980 wordt niet weerhouden wegens onvoldoende elementen.

4.3. Tenlastelegging C: mensensmokkel door derde beklaagde S. S. M.

16.

Voor wat betreft de constitutieve bestanddelen kan verwezen worden naar wat hierboven werd uiteengezet.

Over de trip naar België verklaart K. J.

Via deze mensensmokkelaar (S. S. M.) heb ik dan een paspoort bekomen dat mij in staat stelde om naar België te reizen. Ik ben wel via Frankrijk naar België gekomen en ben uiteindelijk in het Maximilapark aan het Brussel-Noordstation terecht gekomen. (PV 36474/2018 van 14 oktober 2018).

Deze tenlastelegging is bewezen op basis van de elementen van het strafdossier méér bepaald uit de telefoniegegevens, bankkaartonderzoek, de omstandige verklaring van K. J., en de resultaten op basis van het rechtshulpverzoek naar Italië.

Derde beklaagde S. S. M. heeft K. J. en zijn gezin op verschillende manieren trachten het Verenigd Koninkrijk binnen te smokkelen, toen dat niet lukte zorgde hij voor de nodige documenten.

4. 4. Tenlastelegging: vrij verkrijgbare wapens - dragen zonder wettige reden

17.

Tweede beklaagde moet worden vrijgesproken van deze tenlastelegging wegens onvoldoende elementen.

4. 5. Illegaal verblijf

18.

Eerste en tweede beklaagde verblijven illegaal in het land. Deze tenlastelegging is bewezen ten aanzien van beide beklaagden.

5. STRAFTOEMETING

1.

Inzake de straftoemeting houdt de rechtbank onder andere rekening met de ernst van de feiten, de leeftijd, sociaal-economische omstandigheden en persoonlijkheid van beklaagde, zijn strafrechtelijk verleden, zijn houding ten opzichte van de feiten en ten opzichte van het slachtoffer.

Verder dient bij de straftoemeting tevens rekening gehouden te worden met de vergeldingsbehoefte van de maatschappij en dient tevens de speciale en generale preventie in het oog te worden gehouden.

De op te leggen straf dient van dien aard te zijn dat beklaagde ervan weerhouden wordt zich in de toekomst nog schuldig te maken aan gelijkaardige feiten en te doen nadenken over de gevolgen van het onaanvaardbaar karakter van zijn daden.

2.

De feiten zijn bijzonder ernstig.

De feiten zijn verenigd door het éénheid van opzet in hoofde van beklaagden zodat 1 straf moet worden opgelegd.

Het openbaar ministerie vordert een straf van 6 jaar gevangenis ten aanzien van tweede beklaagde Q. A. H., een straf van 4 jaar gevangenis ten aanzien van A. H. A., en een straf van 5 jaar gevangenis ten aanzien van derde beklaagde S. S. M..

3.

Gelet op de zwaarwichtigheid van de feiten en de persoon van beklaagde is enkel een effectieve gevangenisstraf als hierna bepaald het passende maatschappelijk signaal teneinde beklaagden tot betere inzichten te doen komen en teneinde de openbare veiligheid te beschermen.

Eerste beklaagde A. H. A. heeft een gunstig strafregister. Zijn rol is beperkter dan deze van tweede beklaagde, en hij heeft geen voorgaanden waardoor hij tot een lichtere gevangenisstraf wordt veroordeeld.

Tweede beklaagde Q. A. H. heeft een ongunstig strafregister. Zo werd hij in 2012 al veroordeeld voor inbreuken op de wet van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een gevangenisstraf van 30 maanden waarvan de helft met uitstel. Het verzetvonnis van de correctionele rechtbank te Dendermonde werd bijgevoegd aan het dossier. Ook in deze zaak bediende hij zich van een Brits telefoonnummer en werd hij beschouwd in het vonnis als een mensensmokkelaar. Beklaagde verkeert aldus in staat van wettelijke herhaling. In 2013 werd hij daarenboven tweemaal veroordeeld voor de correctionele rechtbank voor diefstal.

De reeds opgelegde straffen hebben blijkbaar geen enkele invloed gehad op beklaagde Q. A. H.. Enkel een strenge bestraffing dient zich op opdat beklaagde zich in de toekomst zich zou onthouden om nog misdrijven te plegen.

Derde beklaagde S. S. M. heeft een gunstig strafregister in België. Uit het dossier blijkt dat hij in het milieu van de mensensmokkelaars een grote organisator is.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen:

- 66, 130, 152, 154, 162, 162bis, 182, 185, 186, 187, 189, 190, 194 en 195 van het wetboek van strafvordering,
- 2 van de wet van 4 oktober 1867 ;
- 7, 9, 25, 44, 51, 52, 60, 80-81, 392, 393 van het strafwetboek,
- 3, 4 Vt.Sv. (wet 17 april 1878),
- 50 Sw,
- 91 lid 2 van het KB van 28 december 1950 betreffende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken,
- artikelen 77 tot 77sexies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- 28, 29 en 41 van de wet van 1 augustus 1985 en het K.B. van 18 december 1986,
- 11, 12, 13, 16, 31 tot 37, 41 van de wet van 15 juni 1935,
- De artikelen 4 § 3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand;

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK ten aanzien van A. H. A. en Q. A. H.,

RECHTDOENDE BIJ VERSTEK ten aanzien van S. S. M.,

Heromschrijft tenlastelegging B als volgt

“Tenlastelegging B: Mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

*zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,
(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)*

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken (art. 77 quater, 2° wet van 15.12.1980)

*met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht,
(art. 77 quater, 4° wet van 15. 12.1980)*

in het in het gerechtelijk arrondissement Brussel. en. op grond van de artikelen 10 ter en 12 VT.Sv.,

*in Duitsland,
tussen 10 september 2018 en 13 september 2018,
door A. H. A. en Q. A. H.,
ten nadele van A. A., geboren te (...) (Iran) op (...),
alias A. A., geboren te (...) (Iran) op (...),
en ten nadele van K. J., geboren te (...) (Iran) op (...),
(...),*

namelijk, tegen betaling van een geldsom per persoon, twee personen in illegaal verblijf in een vrachtwagen te hebben verborgen en zo naar Duitsland te hebben gesmokkeld. "

Spreekt de tweede beklaagde Q. A. H. vrij voor tenlastelegging A en D.

Veroordeelt de beklaagde A. H. A. voor de tenlastelegging B zoals heromschreven tot:

een GEVANGENISSTRAF van **TWAALF MAANDEN**.

Veroordeelt de beklaagde A. H. A. voor de tenlastelegging E2 tot:

Een GEVANGENISSTRAF van **DRIE MAANDEN**

Veroordeelt beklaagde A. H. A. tot het betalen van:

- tweemaal een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot tweemaal **200,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van **54,76 EUR**,
- , hoofdelijk, de gerechtskosten die worden begroot op **5.002,46 EUR**.
- een vergoeding van 20 EUR, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand,

Veroordeelt de beklaagde Q. A. H. voor de tenlastelegging B zoals heromschreven tot:

een GEVANGENISSTRAF van **TWINTIG MAANDEN**.

Veroordeelt de beklaagde Q. A. H. voor de tenlastelegging E1 tot:

Een GEVANGENISSTRAF van **DRIE MAANDEN**

Veroordeelt beklaagde Q. A. H. tot het betalen van:

- tweemaal een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot tweemaal **200,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van **54,76 EUR**,
- , hoofdelijk, de gerechtskosten die worden begroot op **5.0,02,46 EUR**.
- een vergoeding van 20 EUR, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand,

Veroordeelt de beklaagde S. S. M. voor de tenlastelegging C tot:

een GEVANGENISSTRAF van **DETTIG MAANDEN**.

Veroordeelt beklaagde S. S. M. tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot **200,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van **54,76 EUR**,
- -, hoofdelijk, de gerechtskosten die worden begroot op **5.002,46 EUR**.
- een vergoeding van 20,00 EUR, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand,

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan;

Wat de onmiddellijke aanhouding betreft:

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering strekkende tot het bekomen van de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde :

S. S. M. alias S. S. M.

Daar de veroordeelde niet verschijnt is het niet denkbeeldig aan te nemen dat hij zou pogen zich te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf

Bij toepassing van artikel 33 § 2 van de wet va n 20 juli 1990 aangeduid door de voorzitter;

Beveelt de rechtbank de onmiddellijke aanhouding van :

S. S. M. alias S. S. M.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 5 september 2019 door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit :

M. D. P.

In aanwezigheid van M. v. A.

Met bijstand van Mevr. D. R.

rechter

substituut procureur des Konings bij het parket van
Brussel

griffier